

blev debatteret her mellem fru Margrete Auken og hr. Keld Albrechtsen og ministeren, om gen-teknologi og de konsekvenser, de kan have specielt i det her tilfælde for oprindelig folk. Det mener jeg man bør tage med i betragtningen, når man skal revidere strategien.

Ikke mindst også en tak til sidst til Inuit Circumpolar Conference, den arktiske organisation, som sammen med Grønlands hjemmestyre har arbejdet med de her spørgsmål i FN, og hvor Assissi i høj grad har været spydspids i det internationale arbejde. Også de danske NGO'er, som har været med i arbejdet – det netværk, man har lavet omkring tiåret for oprindelige folk – fortjener en tak.

Det var som forventet en stille, en god og en positiv debat. Jeg håber, at de ord, der er blevet sagt i dag, og at det forslag til vedtagelse, vi stemmer om om lidt, vil sprede sig som ringe i vandet over for Europa, over for Norden, over for resten af verden, og for ikke at sige til det amerikanske kontinent. USA har sandelig også et stort ansvar for de her spørgsmål.

Men mange tak for opbakningen bag vedtagelsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 88 af Hans-Pavia Rosing (S), Ellen Kristensen (V), Per Stig Møller (KF), Margrete Auken (SF), Peter Skaarup (DF), Ebbe Kalnæs (CD), Inger Marie Bruun-Vierø (RV), Keld Albrechtsen (EL), Jann Sjursen (KRF) og Tom Behnke (FRI) (se foran) vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.

Hermed sluttede forespørgslen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.49

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Forespørgsel nr. F 46:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om, hvordan hensynet til den fundamentale menneskeret religionsfrihed indgår i dansk udenrigspolitik, og i forlængelse heraf hvordan religionsfrihedens menneskeret inddrages i det danske udviklingsbistandssamarbejde med de såkaldte programsamarbejdslande – hvilke politiske initiativer har regeringen taget, og hvilke politiske initiativer agter regeringen at iværksætte for at forbedre forholdene i de stater, hvor religionsfriheden ikke respekteres i overensstemmelse med gældende folkeret?« Af Flemming Kofod-Svendsen (KRF), Ole M. Nielsen (KRF), Jann Sjursen (KRF) og Tove Videbæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 16/3 2000. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/3 2000).

Begrundelse

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Samtidig med, at der i en lang række udviklingslande, postkoloniale stater og tidligere kommunistiske lande finder en positiv udvikling sted i retning af øget demokratisering, fattigdomsbekæmpelse og hensyntagen til menneskerettighederne, spores der en uheldig modsatrettet udvikling. En radikalisering af nationalistiske og religiøse synspunkter i f.eks. Indien og Indonesien kendetegner en udvikling, hvor der skabes samfundsmæssige kløfter i det enkelte land med forværrede forhold for nationale og religiøse mindretal til følge.

Religionsfriheden ser ud til at være kommet under pres adskillige steder. I flere postsovjetske stater, især de sydlige, har der på trods af en positiv og stærk udvikling efter 1991 fundet lovæssige stramninger, uretmæssig myndighedsudøvelse og regulære forfølgelser sted over for protestantiske, kristne og muslimske grupperinger.

I Kina er forholdene for religiøse mindretal også yderst problematiske. En lang række frivillige og statslige internationale menneskeret-tighedsorganisationer beretter om en udbredt forfølgelse af både kristne, buddhister og muslimer. I Nigeria har flere delstater ønsket at indføre muslimsk sharialovgivning uden hensyntagen til store kristne mindretal. Jeg kunne nævne flere andre eksempler.